

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาในผู้ใหญ่
วัยทำงานที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกัน

จากการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาในผู้ใหญ่วัยทำงานที่มี
บทบาททางเพศแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกันจะมี
พฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพบว่าผู้ที่มี
บทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบ
การเผชิญหน้ากับปัญหาแตกต่างจากผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็น
ชายต่ำทั้งคู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็น
หญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่มีแนวโน้มที่จะเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหาสูงกว่า
ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า
ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ มีพฤติกรรมการเผชิญกับ
ปัญหาแบบการถอยห่างแตกต่างจากผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียว
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและ
ความเป็นชายสูงทั้งคู่มีแนวโน้มที่จะเผชิญกับปัญหาแบบการถอยห่างน้อยกว่าผู้ที่มีบทบาททาง
เพศแบบมีความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าผู้ที่มี
บทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ และผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมี
ความเป็นชายสูงลักษณะเดียว มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง - หลีกเลี้ยง
ปัญหาแตกต่างจากผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่ อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็น
ชายสูงทั้งคู่ และผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว มีแนวโน้มที่จะเผชิญ
กับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง - หลีกเลี้ยงปัญหามากกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิง
และความเป็นชายต่ำทั้งคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผู้ที่มีบทบาททางเพศต่างกัน
มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการควบคุมตนเอง การแสวงหาการเกื้อหนุนทางสังคม
การรับมือต่อปัญหา การวางแผนแก้ปัญหา และการประเมินค่าใหม่ทางบวก ไม่แตกต่าง
กัน นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่

แบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว และแบบมีความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียว มีพฤติกรรม การเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหา แตกต่างจากพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหา แบบการหลีกเลี่ยง - หลีกเลียงปัญหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่มีบทบาททาง เพศทั้ง 3 ลักษณะมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง - หลีกเลียงกับปัญหามากกว่า จะเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ผู้ที่มี บทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่ จะมีพฤติกรรมการเผชิญกับ ปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหาและการหลีกเลี่ยงปัญหาไม่แตกต่างกัน

ผลจากการวิจัยพบว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหา แตกต่างกัน ทั้งนี้รูปแบบการเผชิญกับปัญหาอาจกล่าวได้ว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องลักษณะบุคลิกของ บุคคล เพราะแต่ละคนจะมีลักษณะประจำตัวบุคคล นั่นก็คือบุคคลแต่ละคนจะมีวิธีการในการ เผชิญกับปัญหาที่เหมาะสมตามลักษณะบุคลิกภาพของตนเอง (Nolrajasuwat, 1995) และลักษณะพฤติกรรมของบุคคลอาจเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อม สถานการณ์หรือ บุคคลได้ การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาที่เหมาะสมกับกาลเทศะ ย่อมแสดง ว่าบุคคลนั้นมีพฤติกรรมปรับตัวที่เหมาะสมก็จะได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้าง มากกว่าบุคคลที่แสดงออกด้วยพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นการที่บุคคลถูกกำหนด ถูกคาดหวังและถูกย่ำจากบุคคลรอบข้างอยู่เสมอว่าจะต้องทำอะไร แสดงบทบาทอย่างไรใน แต่ละสถานการณ์ก็อาจเป็นสาเหตุให้คนบางคนเมื่อเติบโตขึ้นพบว่าเขาไม่สามารถแยกตัวตนที่แท้ จริงออกจากสิ่งที่คนอื่นบอกว่าเขาเป็นได้ (ประสิทธิ์ ทองอุ่น และคณะ, 2542)

ผลการวิจัยยังพบว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบ การควบคุมตนเอง การแสวงหาการเกื้อหนุนทางสังคม การรับผิดชอบต่อปัญหา การวางแผน แก่ปัญหา และ การประเมินค่าใหม่ทางบวกนั้นไม่แตกต่างกัน จากการที่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล มาจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาทั้ง 5 ด้านนั้นมีความถี่ไม่แตกต่างกัน โดยที่ พฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาบางด้าน ไม่มีความถี่เกิดขึ้นถึง 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาททาง เพศแตกต่างกัน ส่วนที่เหลือมีความถี่อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน แต่พบว่ามีความถี่ใน พฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาเพียง 2 ด้าน คือการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหา และการเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง - หลีกเลียงปัญหาที่สูงกว่าด้านอื่น (ตามตารางที่ 6) หรือบางคนอาจเป็นไปได้ด้วยเหตุผลที่ว่าพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาดังกล่าวไม่ได้เป็นพฤติกรรม ที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพ วิธีการดำเนินชีวิต การอบรมเลี้ยงดู ลักษณะการปรับตัวของคนไทยที่

มีบทบาททางเพศแบบต่าง ๆ ในการที่จะเผชิญกับปัญหา ดังนั้นพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบดังกล่าวอาจจะไม่ได้เป็นวิธีการที่เหมาะสมกับลักษณะพฤติกรรมของตนเอง บุคคลจึงไม่ได้นำมาใช้ในการเผชิญกับปัญหา และอาจจะไม่ได้เป็นพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบที่ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบต่าง ๆ จะมุ่งมาเผชิญกับปัญหาในด้านนั้น ๆ มากเป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นผลที่ได้จึงไม่มีความแตกต่างกัน

ส่วนผลการวิจัยที่พบว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ และผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว จะมีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง – หลีกเลียงปัญหา สูงกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่ อาจเป็นไปได้ด้วยเหตุผลที่ว่าบุคคลที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ และแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียวนี้นี้ เมื่อพบกับภาวะคับขันอาจเกิดความคิดและพฤติกรรมที่หลีกเลี่ยงปัญหาชั่วคราว ยกตัวอย่างเช่น การละความสนใจไปชั่วขณะ การปลอบใจตนเอง การนอนพักผ่อน การสูบบุหรี่ เป็นต้น (Parker, Endler & Bagby, 1993) ซึ่งพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง – หลีกเลียงปัญหานี้ อธิบายภายใต้แนวคิดของ Lazarus (1976) ได้ว่าการหลีกเลี่ยงเป็นการเผชิญกับปัญหาอย่างหนึ่งที่ได้พบได้ในคนทั่วไปและสัตว์ ปฏิกริยาการหลีกเลี่ยงอาจเกิดร่วมกับความกลัวหรือเกิดขึ้นโดยไม่มี ความกลัวร่วมด้วยก็ได้ เมื่อบุคคลหลีกเลี่ยงแล้วปัญหาคือคลายลงจนเป็นที่น่าพอใจของตนเองก็มีแนวโน้มที่บุคคลจะใช้พฤติกรรมนี้ต่อไปอีก แต่ถ้าใช้พฤติกรรมหลีกเลี่ยงแล้วปัญหาไม่ได้คลายลงเสมอไป บุคคลก็จะมี การเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อจัดการกับปัญหานั้น ๆ เหมือนกับที่บรูโนเนอร์ได้เน้นว่า มนุษย์มิได้อยู่ภายใต้แรงผลักดันทางสังคมและจิตใจอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของสถานการณ์ (เรียม ศรีทอง, 2542)

นอกจากนี้ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ แบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว และแบบมีความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียว มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหามากกว่าพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง – หลีกเลียงปัญหา อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีบทบาททางเพศ 3 ลักษณะข้างต้นนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนถึง 3 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในงานวิจัยนี้ มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง – หลีกเลียงปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวริยาคิระศรียานนท์ และทวีวัฒน์ ปุณฺทริกวิวัฒน์ (2523) ที่ศึกษาบุคลิกภาพของคนไทยในมุมมอง

ของชาวตะวันตกหลากหลายอาชีพที่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยหลายยุคหลายสมัย มีความคิดเห็นตรงกันว่าคนไทยเป็นคนที่เก็บซ่อนความรู้สึก มักไม่แสดงความรู้สึกที่แท้จริงออกมา และอาจแสดงความรู้สึกที่ตรงข้ามกันออกมาด้วย การที่คนไทยเคยชินกับการเก็บซ่อนความรู้สึก ทำให้มองว่าคนไทยไม่พยายามใคร ไม่รู้จักแก้แค้น ไม่พยายามที่จะโต้ตอบกลับด้วยตนเอง แต่จะอาศัยผู้ใหญ่หรือเจ้านายช่วยแก้ไขเหตุการณ์ให้หรือไม่ก็หาโอกาสทำร้ายกันลับหลัง และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของอ้อมเดือน สดมณี (2541) ที่พบว่าบุคลิกภาพของคนไทยที่เป็นที่ยอมรับของชาวต่างชาติอีกอย่างก็คือ คนไทยเป็นบุคคลที่มีจิตใจอ่อนโยน ยิ้มแย้ม พุดจาไพเราะ และมีน้ำใจ ซึ่งเป็นข้อดีในการสร้างสัมพันธภาพที่ดี แต่ก็มีข้อเสียด้วยก็คือ คนไทยจะเป็นคนที่มีการเก็บอารมณ์ หลีกหนี ไม่เผชิญความจริง แบบ “น้ำซุ่นไว้ข้างใน น้ำใสเอาไว้ข้างนอก” ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมการณ์เผชิญกับปัญหาแบบการหลีกหนี – หลีกเลียงปัญหานั้นเป็นลักษณะบุคลิกภาพอย่างหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างได้รับการถ่ายทอดมาจากวัฒนธรรมและการอบรมเลี้ยงดูแบบไทย

จากผลการวิจัยข้างต้นนี้อาจเป็นไปได้ด้วยเหตุผลที่ว่า มีปัจจัยอื่นที่จะนำมาระบุพฤติกรรมการณ์เผชิญกับปัญหาว่าจะมีการเผชิญกับปัญหาแบบใดนั้นอาจขึ้นอยู่กับลักษณะของบุคลิกภาพของบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Scheier, Weintraub & Craver (1986) ที่ประเมินความสัมพันธ์ระหว่างมุมมองโลกในแง่ดีกับการเผชิญกับปัญหาพบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างสองตัวแปรนี้ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปริญญาตรี การมองโลกในแง่ดีจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญกับปัญหาแบบมุ่งแก้ปัญหา มีการเผชิญกับปัญหาด้วยความรอบคอบ และมีการแสวงหาการเกื้อหนุนทางสังคม นอกจากลักษณะของบุคลิกภาพแล้ว การเผชิญกับปัญหาอาจขึ้นอยู่กับลักษณะการปรับตัว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Folkman & Lazarus (1986, cited in Folkman & Lazarus, 1988) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาการความกดดันในระดับสูงจะใช้พฤติกรรมการณ์เผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหา แบบการควบคุมตนเอง และแบบการหลีกหนี – หลีกเลียงปัญหา และจะมีความรับผิดชอบมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความกดดันต่ำ และ Folkman, Lazarus, Gruen, et al (1986) ใช้กลุ่มตัวอย่างเดียวกันนี้ทดสอบกลุ่มตัวอย่างที่มีอาการทางจิตกับพฤติกรรมการณ์เผชิญกับปัญหา พบว่าอาการทางจิตจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการณ์เผชิญกับปัญหาและมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการณ์วางแผนแก้ปัญหา (Folkman & Lazarus, 1988) นอกจากลักษณะบุคลิกภาพและลักษณะการปรับตัวแล้ว การเผชิญกับปัญหาอาจขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดูด้วย ยกตัวอย่างเช่น บางคนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่ดี อาจจะมีปัญหาทางจิต จึงทำให้มีพฤติกรรมการณ์

ปรับตัวที่ไม่เหมาะสม และนอกจากนี้ข้อกระทงของมาตรวัดพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหานั้นเป็นข้อกระทงที่ไม่มีความยืดหยุ่น ขอเพียงแต่ได้ทำพฤติกรรมบางอย่างเท่านั้น เช่น ข้อที่ 16 “ฉันทำอะไรบางอย่างทั้ง ๆ ที่รู้ว่าไม่ได้ผล แต่อย่างน้อยฉันก็ได้ทำอะไรบ้าง” (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ง.) จึงทำให้ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ ซึ่งเชื่อว่าเป็นลักษณะของผู้ที่มีความยืดหยุ่น จึงมีความถี่ในพฤติกรรมด้านนี้น้อย

ผลการวิจัยพบว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่ จะมีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหาและการหลีกเลี่ยงปัญหาไม่แตกต่างกัน ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่เป็นผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน Dusex & Selva (1984) กล่าวว่าบุคคลประเภทนี้เป็นผู้ที่ไม่สามารถพัฒนาบทบาททางเพศตามความคาดหวังของสังคมที่เหมาะสมกับเพศของตน เป็นผลให้ไม่สามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยอาจแสดงในลักษณะที่ไม่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคม ดังนั้นสังคมจึงไม่ได้คาดหวังในการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคลลักษณะนี้ อาจทำให้บุคคลลักษณะนี้ลองทำพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอาจแตกต่างกันตามแต่ละสถานการณ์ก็เป็นไปได้ แต่ไม่ว่าบุคคลลักษณะนี้จะเลือกทำพฤติกรรมในลักษณะใดก็ตาม ก็ไม่ได้เป็นที่สนใจหรืออยู่ในความคาดหวังของสังคมอยู่แล้ว ดังที่ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร (2530) กล่าวว่าภารกิจที่สังคมคาดหวังให้บุคคลมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นแสดงให้เห็นว่าสังคมได้วางมาตรฐานแบบแผนของพฤติกรรมไว้ เพราะฉะนั้นการทำตามอย่างสังคมจึงเกี่ยวกับการมี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่สังคมคาดหวังนั้นไว้ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน ดังนั้นจึงทำให้คาดเดาได้ลำบากในพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลลักษณะนี้ว่าเขาจะมีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหาหรือการเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยงปัญหาแบบใดแบบหนึ่งเป็นแบบเฉพาะของบทบาททางเพศลักษณะนี้

ผลการวิจัยที่พบว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว จะมีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหาต่ำกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่นี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Eisler และ Blalock (1991) ที่พบว่าเพศชายที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงลักษณะเดียว อาจเกิดความเครียดในบทบาททางเพศ และจะนำมาสู่การไม่สามารถยืดหยุ่นทางความคิดได้ ทำให้ผู้ที่มีบทบาททางเพศลักษณะนี้ มีรูปแบบการเผชิญกับปัญหาที่ไม่ดี จากผลการวิจัยนี้ อธิบายภายใต้ทฤษฎีสถิมาทางเพศของ Bem (1981) ที่กล่าวว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว เป็นผู้ที่มีบทบาททางเพศตรงตามเพศ ซึ่งจะเลือกทำพฤติกรรมที่เหมาะสมกับกับเพศของตนตามที่สังคมกำหนด เพราะถ้าไม่ทำก็กลัวว่าจะไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ดังนั้นจึงทำให้ขาดความยืดหยุ่น ไม่กล้าที่จะลงมือทำอะไรที่ขัดกับสิ่งที่สังคมกำหนดไว้ ถึงแม้ว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่ จะเป็นผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (Bem, 1981) แต่ลักษณะพฤติกรรมของแต่ละบุคคลอาจจะปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นจะลองแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ก็เป็นได้ ดังนั้นจึงมีการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหาสูงกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว

สุดท้ายผลการวิจัยที่พบว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการถอยห่างต่ำกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียว ซึ่งพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการถอยห่างนั้นเป็นความพยายามทางความคิดที่ให้ความสำคัญกับสถานการณ์นั้นน้อยลง โดยการถอยห่างจากสถานการณ์ที่ต้องเผชิญ (Parker, Endler & Bagby, 1993) จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ เป็นลักษณะของผู้ที่แสดงพฤติกรรมอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ ปรับตัวง่าย และมีความยืดหยุ่น (Bem, 1981) ดังนั้นจึงทำให้ผู้ที่มีบทบาททางเพศลักษณะนี้มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการถอยห่างต่ำกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียว ซึ่งเป็นลักษณะของผู้ที่เป็นผู้ตาม เป็นผู้ถูกระทำ และอ่อนแอ (Bem, 1981) การอบรมเลี้ยงดูที่กลุ่มผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียวได้รับ อาจเน้นเรื่องการสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบด้าน ทำให้ต้องเผชิญกับความเครียดสูง เพราะฉะนั้นการใช้พฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการถอยห่างจึงเป็นการปกป้องตนเองไม่ให้เกิดความเครียดมากเกินไป และผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bem (1975) ที่พบว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่

มีการปรับตัวในสถานการณ์ได้มากกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว
และแบบมีความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียว